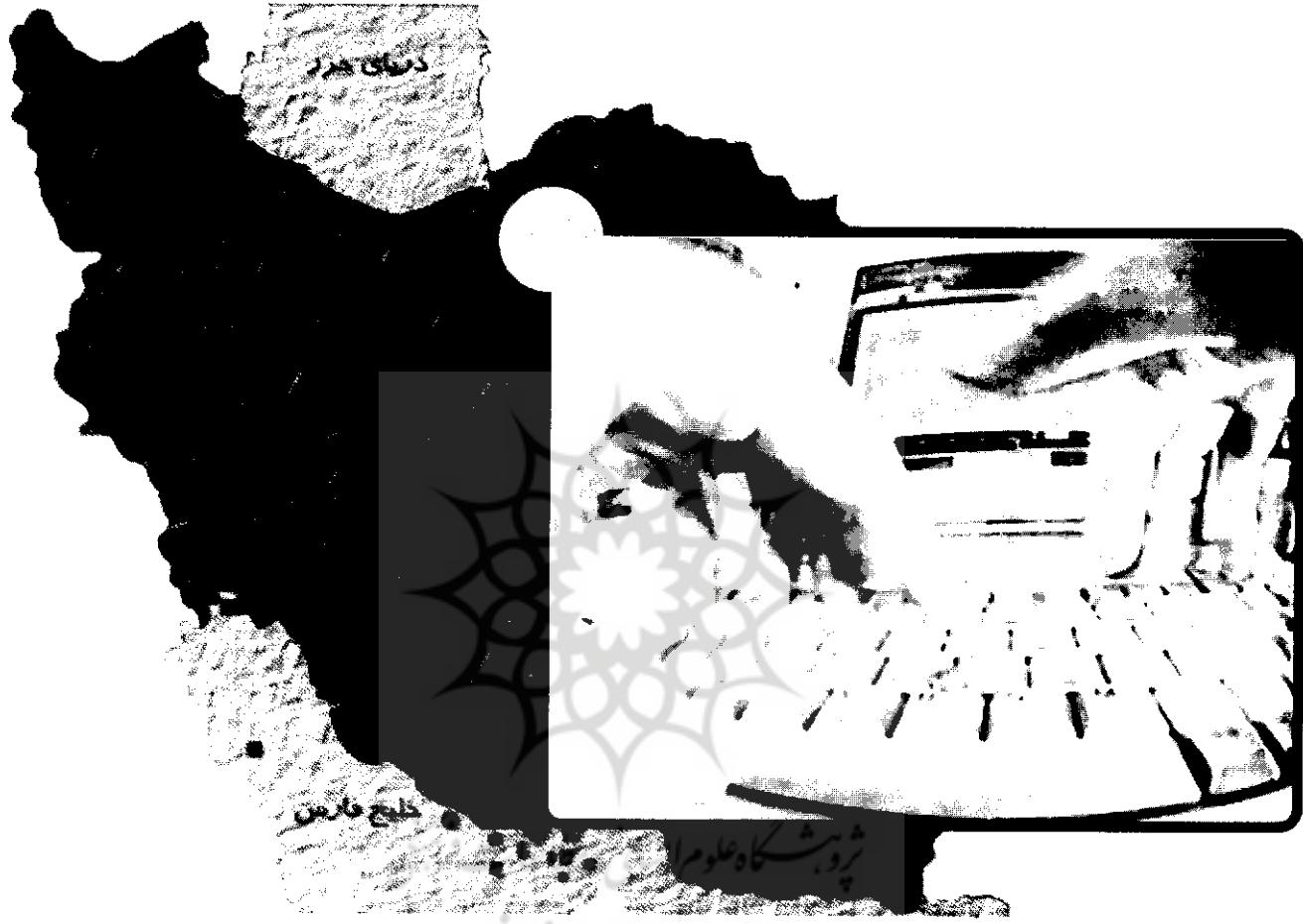

تحلیلی بر مقررات جزایی IT در ایران

دکتر سام سوادکوهی فر
(قاضی دیوان عالی کشور و عضو هیئت علمی دانشگاه)
(قسمت پایانی)

همکاری بین المللی قضایی، در بستر معنوی.
مقدمه: مبادلات الکترونیکی باید مهیای تصویب قوانین دیگر و هماهنگی باشد. اساس کاهش عناوین مجرمانه و جرم زدایی، تجدیدبنا می شود. دولتها اگر چه در بسیاری موارد در تحقیق چنین سیاستی موفق بوده و مجازات هایی را از مقررات کیفری حذف و آزادی هر چه بیشتر انسانها را تضمین نموده اند؛ لیکن در پاره ای موارد دگرگونی شیوه های

مبادلات الکترونیکی باید مهیای تصویب قوانین دیگر و هماهنگی باشد. خاص فن اوری اطلاعات باشد.

کلید واژه ها: جرایم کامپیوترا، جرایم اینترنتی، جرایم علیه حقوق مصرف کنندگان، رقابت تجاری نامشروع، کلاهبرداری کامپیوترا، جعل کامپیوترا، جرایم علیه حریم خصوصی، جعل کامپیوترا، جرایم علیه مالکیت

چکیده: با تصویب قانون تجارت الکترونیکی، عناوین و قواعد جدیدی به مقررات جزایی کشور افزوده گردید. قواعدی که با تحولات زندگی نوین سازگار و ضمانت اجرایی متناسب آن را در پاره ای موارد به همراه دارد. مضافاً، پذیرفته شده است که قواعد IT در ایران با توجه به توسعه مقررات جزایی خاص IT در نظامهای خارجی و مقررات بین المللی و ضرورت

**قواعد IT در ایران با توجه به توسعه مقررات
جزایی خاص IT در نظامهای خارجی و مقررات
بین‌المللی و ضرورت همکاری بین‌المللی
قضایی، در بستر مبادلات الکترونیکی باید مهیا
تصویب قوانین دیگر و هماهنگی با رشد خاص
فن‌آوری اطلاعات باشد**

عنوان کلی را برگزیده است که طی ده ماده به هشت عنوان تقسیم گردیده است. برای تدقیق بیشتر در مقررات جزایی مذکور، عنوانین آنها را می‌توان به گونه‌ای دیگر به چهار دسته طبقه‌بندی نمود که برخی ارتباطی با تجارت نیز ندارند. چهار عنوان که خود در بر گیرنده بیست و دو عنوان مجرمانه می‌باشند عبارتند از: جرایم مرتبط با تجارت الکترونیک، جرایم علیه مالکیت معنوی، جرایم علیه حریم خصوصی، جرایم علیه اموال و آسایش عمومی.

مبحثت اول - جرایم مرتبط با تجارت الکترونیک

جرائم مرتبط با تجارت در قانون تجارت الکترونیکی به دو دسته تجزیه می‌شود: دسته اول جرایم ناشی از نقض حقوق مصرف کنندگان و دسته دوم، جرایم ناشی از نقض رقابت تجاری مشروع.

الف - جرایم ناشی از نقض حقوق مصرف کنندگان

قانونگذار با ذکر دوازده ماده، به طور ضمنی دوازده عنوان برای جرایم علیه حقوق مصرف کنندگان در بستر مبادلات الکترونیکی مقرر کرده است، که می‌توان هر یک را به اجزایی تقسیم نمود. به عنوان مثال: ماده (۳۵) این قانون را می‌توان به شش عنوان مجرمانه: «۱- عدم ارائه در واسطه پادوام؛ ۲- عدم صراحت در اطلاعات اعلامی؛ ۳- عدم اعلام در زمان و مدت مناسب؛ ۴- عدم اعلام با وسائل مناسب ارتباطی؛ ۵- عدم رعایت حسن نیت در معاملات؛ ۶- عدم رعایت افراد ناتوان و کودک). تقسیم کرد. با وجود امکان تجزیه، عنوانین دوازده گانه ذیل الذکر به صورتی تنظیم شده است که حتی المقدور با مفاد مواد قانونی قابل

جدید می‌پردازد. باب چهارم این قانون به جرایم و مجازاتها اختصاص یافته است و ظاهراً در برگیرنده یازده ماده است. (ماده ۶۷ الی ماده ۷۷) با تقسیم جرایم مذکور در این قانون به چهار دسته عنوانین مجرمانه، آن را که به نوعی بیست و دو موضوع است مورد بحث قرار خواهیم داد. توضیحی نیز در خصوص سایر جرایم مرتبط با بستر مبادلات الکترونیکی لازم است که با استفاده از ماده (۷۷) همین قانون مورد اشاره قرار خواهد گرفت.

بخش اول - جرایم قانونی مرتبط با مبادلات الکترونیکی

قانون تجارت الکترونیکی عنوانین را به جرایم مرتبط با بستر مبادلات الکترونیکی اختصاص داده است که عبارتند از: کلاهبرداری کامپیوتري، جعل کامپیوتري، نقض حقوق انحصاری در بستر مبادلات الکترونیک (شامل نقض حقوق مصرف کننده و قواعد تبلیغ، نقض حمایت از داده پیام‌های شخصی و حمایت از داده) و در آخر، نقض حفاظت از داده پیام در بستر مبادلات الکترونیکی می‌باشد. (شامل نقض حق مؤلف، نقض اسرار تجاری و نقض علایم تجاری)

قانونگذار درواقع در باب چهارم، چهار

زندگی و به کارگیری ابزار و امکانات نوظهور در امور فردی و اجتماعی، باعث گردیده از این مهم عدول شود؛ و قانونگذاران در جهت حفظ امنیت اجتماعی و حقوق فردی و همچنین قانونی شدن الزامات، ناچار به وضع مقررات جزایی جدید شوند. مقرراتی که بعضاً حجم وسیعی از جرایم را در کنار مقررات پیشین دربرمی‌گیرد و با بروز ابعاد پنهان، موضوع توسعه و گسترش نیز می‌یابد. تصویب قانون تجارت الکترونیکی به تاریخ ۱۳۸۲/۱۰/۱۷ را از جمله قواعد اخیر باید محسوب نمود.

قانون مزبور ناظر به مجموعه اصول و قواعدی است که برای تجارت و مبادله آسان و ایمن اطلاعات در واسطه‌های الکترونیکی، نوری و یا فناوری‌های جدید با استفاده از سیستم‌های ارتباطی به کار می‌رود. قانون تجارت الکترونیکی با معرفی وسائل ارتباط از راه دور (Means of Distance Communication) به توضیح عقد از راه دور (Contract) و نحوه تحقق آن و ارزش Distance اثباتی انواع داده پیام (Message) و قواعد حمایتی خاص مبادلات Data الکترونیکی، نوری و یا فناوری‌های

طبیق بوده و از استنباط و توسعه عنوانین هم اجتناب شده باشد.

۱. عدم ارائه اطلاعات مؤثر در

تصمیم‌گیری مصرف کنندگان

مطابق ماده (۳۳) قانون تجارت

الکترونیکی: «فروشنده کالا و

ارائه‌دهندگان خدمات بایستی اطلاعات

مؤثر در تصمیم‌گیری مصرف کنندگان

جهت خرید و یا قبول شرایط را از زمان

مناسبی قبل از عقد در اختیار

مصرف کنندگان قرار دهند. حداقل

اطلاعات لازم، شامل موارد زیر می‌باشند:

الف. مشخصات فنی و ویژگیهای کاربردی کالا و یا خدمات.

ب. هویت تأمین‌کننده، نام تجاری که تحت آن نام به فعالیت مشغول می‌باشد و نشانی وی.

ج. نشانی پست الکترونیکی، شماره تلفن و یا هر روشی که مشتری در صورت نیاز بایستی از آن طریق با فروشنده ارتباط برقرار کند.

د. کلیه هزینه‌هایی که برای خرید کالا بر عهده مشتری خواهد بود. (از جمله قیمت کالا و یا خدمات، میزان مالیات، هزینه حمل، هزینه تماس)

ه. مدت زمانی که پیشنهاد ارائه شده معتبر می‌باشد.

و. شرایط و فرایند عقد از جمله ترتیب و نحوه پرداخت، تحويل و اجرا، فسخ، ارجاع، خدمات پس از فروش.»

ماده (۳۴) قانون تجارت الکترونیکی، برای متخلوفین از ماده (۳۳) فوق الاشعار، جرمیه نقدی از ده میلیون ریال تا پنجاه میلیون ریال تعیین کرده است.

۲. عدم تأیید اطلاعات مقدماتی و عدم ارسال اطلاعات ضروری طبق ماده (۳۴) قانون تجارت

مناسب و با وسائل مناسب ارتباطی در مدت معین و بر اساس لزوم حسن نیت در معاملات و از جمله ضرورت رعایت افراد ناتوان و کودکان ارائه شود.» قانونگذار در ماده (۶۹) قانون تجارت الکترونیکی، مجازاتی مشابه مواد قبل (جریمه نقدی از ده میلیون ریال تا پنجاه میلیون ریال) برای متخلوفین از این ماده مقرر کرده است.

۴. عدم اعلام هویت و قصد تماش با مصرف کننده در صورت استفاده از ارتباط صوتی

ماده (۳۶) راجع به ارتباط صوتی از طریق وسائل ارتباط از راه دور در جهت حمایت از مصرف کننده آورده است: «در صورت استفاده از ارتباط صوتی، هویت تأمین‌کننده و قصد وی از ایجاد تماس با مصرف کننده باید به طور روشن و صریح در شروع هر مکالمه بیان شود.» عدم رعایت مراتب فوق توسط تأمین‌کننده، مجازات ده میلیون ریال تا پنجاه میلیون ریال را در پی خواهد داشت.

۵. در نظرنگرفتن مهلت حق انصراف برای مصرف کننده (نقض خیار فسخ معاملات الکترونیکی)

در ماده (۳۷) قانون تجارت الکترونیکی، خیار فسخی پیش‌بینی شده

الکترونیکی: «تأمین‌کننده باید به طور جداگانه ضمن تأیید اطلاعات مقدماتی،

اطلاعات زیر را ارسال نماید:

الف. آدرس محل تجاری یا کاری تأمین‌کننده برای شکایت احتمالی.

ب. اطلاعات راجع به ضمانت و پشتیبانی پس از فروش.

ج. شرایط و فرآگرد فسخ معامله به موجب مواد (۳۷) و (۳۸) این قانون.

د. شرایط فسخ در قراردادهای انجام خدمات.»

در این خصوص نیز قانونگذار ضمن ماده (۶۹) قانون تجارت الکترونیکی، مجازاتی مشابه ماده قبل (جریمه نقدی از ده میلیون ریال تا پنجاه میلیون ریال) برای متخلوفین مقرر کرده است.

۳. عدم ارائه در واسطه بادوام و صریح، در نظر نگرفتن زمان و وسائل مناسب ارتباطی و عدم رعایت حسن نیت در معاملات و رعایت افراد ناتوان و کودکان

ماده (۳۵) قانون تجارت الکترونیکی در این باره می‌گوید: «اطلاعات اعلامی و تأییدیه اطلاعات اعلامی به مصرف کننده باید در واسطه بادوام، روشن و صریح بوده و در زمان

جرائم مرتبط با تجارت در قانون تجارت

الکترونیکی به دو دسته تجزیه می‌شوند:

دسته اول جرائم ناشی از نقض حقوق

صرف کنندگان و دسته دوم، جرائم ناشی از

نقض رقابت تجاری مشروع

شد.

۸. به مخاطره انداختن سلامتی افراد در تبلیغ

ماده (۵۱) قانون تجارت الکترونیکی، به سود مصرف کننده مقرر می‌دارد: «تأمین‌کنندگانی که برای فروش کالا و خدمات خود تبلیغ می‌کنند نباید سلامتی افراد را به خطر اندازند.» به تبع چنین ممنوعیتی، تبصره ۱^۱ ماده (۷۰) قانون تجارت الکترونیکی، حداکثر مجازات مقرر در ماده (۷۰) را که یک صد میلیون ریال جزای نقدی است برای مختلف پیش‌بینی نموده است.

۹. عدم تبلیغ دقیق و روشن اطلاعات مربوط به کالا یا خدمات

ماده (۵۲) قانون تجارت الکترونیکی مقرر نموده: «تأمین‌کننده باید به نحوی تبلیغ کند که مصرف کننده به طور دقیق، صحیح و روشن اطلاعات مربوط به کالا و خدمات را درک کند.» در صورت تخلف، طبق ماده (۷۰) مجازات بیست میلیون تا یک صد میلیون ریال تعیین می‌شود.

۱۰. عدم اعلام صریح هویت شخص یا بنگاه ذی نفع در تبلیغات

ماده (۵۳) قانون تجارت الکترونیکی آورده است: «در تبلیغات و بازاریابی باید هویت شخص یا بنگاهی که تبلیغات به نفع اوست روش و صریح باشد.» در صورت تخلف، مجازات ماده (۷۰) (بیست میلیون تا یک صد میلیون ریال) در این مورد نیز اعمال خواهد شد.

۱۱. سوءاستفاده از خصوصیات ویژه معاملات الکترونیکی جهت اختلافی حقایق مربوط به هویت یا محل کسب

ماده (۵۴) قانون تجارت الکترونیکی تصریح دارد: «تأمین‌کنندگان نباید از خصوصیات ویژه معاملات به روش الکترونیکی جهت مخفی نمودن حقایق

قانونکذار با ذکر دوازده ماده، به طور ضمنی دوازده عنوان برای جرائم علیه حقوق صرف کنندگان در بستر مبادلات الکترونیکی مقرر کرده است، که می‌توان هر یک را به اجزایی تقسیم نمود

که در صورت عدم رعایت و تخلف از آن حین معامله به دلیل عدم موجودی کالا از سوی تأمین‌کننده، وفق تبصره ماده (۶۹) همین قانون، به مجازات پنجاه تعهدات خود را انجام دهد، باید مبلغ دریافتی را فوراً به مخاطب برگرداند، مطابق ماده مزبور: «در هر معامله از راه دور مصرف کننده باید حداقل هفت روز کاری، وقت برای انصراف (حق انصراف) از قبول خود بدون تحمل جرمیه و یا ارائه دلیل داشته باشد. تنها هزینه تحملی بر مصرف کننده هزینه باز پس فرستادن کالا خواهد بود.»

۱۲. عدم استرداد وجوده دریافتی و یا آگاهی تأمین‌کننده از عدم امکان ایفای تعهد خود در حین معامله

چنانچه تأمین‌کننده در صورت عدم امکان انجام تعهد، مبلغ دریافتی را فوراً به مصرف کننده پرداخت نکند و یا با سوء نیت و با علم بر اینکه امکان انجام تعهد قراردادی را از ابتداء نداشته معامله‌ای نماید، جرم محسوب می‌شود و طبق ماده (۷۰) قانون تجارت الکترونیکی، در فرض اول به مجازات بیست میلیون تا یک صد میلیون ریال و در فرض دوم به حداکثر مجازات مزبور محکوم خواهد شد. ماده (۳۹) قانون تجارت الکترونیکی می‌گوید: «در صورتی که تأمین‌کننده در

استخدامی مبنی بر عدم افسای اسرار شغلی یا دستیابی غیرمجاز، اسرار تجاری آنان را برای خود تحصیل نموده و یا برای اشخاص ثالث افشا نماید به جزای نقدی معادل پنجاه میلیون ریال (۵۰/۰۰۰) ریال محکوم خواهد شد.«

لایہ تجارتی

بر مبنای ماده (۶۶) قانون تجارت الکترونیکی: «به منظور حمایت از حقوق مصرف کنندگان و تشویق رقابت‌های مشروع در بستر مبادلات الکترونیکی استفاده از علایم تجاری به صورت نام دامنه (Domain Name) و یا هر نوع نمایش بر خط (Online) علایم تجاری که موجب فریب یا مشتبه شدن طرف به اصالت کالا و خدمات شود ممنوع و متخلص به مجازات مقرر در این قانون خواهد رسید.» ماده (۷۶) قانون تجارت الکترونیکی، مجازات تخلص از ماده (۶۶) را هم جبس (یک تا سه سال) هم جزای نقدی (بیست میلیون تا یکصد میلیون ریال)، قرار داده است.

مبحث دوم - جرایم علیه مالکیت معنوی

قانون تجارت الکترونیکی در ماده

غیرقانونی اسرار تجاری و اقتصادی
بنگاهها و مؤسسهای برای خود و یا
افشای آن برای اشخاص ثالث در محیط
الکترونیکی جرم محسوب و مرتكب به
مجازات مقرر در این قانون خواهد
رسید.» ماده (۶۵) در جهت معرفی اسرار
تجاری الکترونیکی توضیح می‌دهد:

«اسرار تجارت الکترونیکی داده پیامی است که شامل اطلاعات، فرمول ها، الگوها، نرم افزارها و برنامه ها، ابزار و روش ها، تکنیک ها و فرآیندها، تألیفات منتشر نشده، روش های انجام تجارت و دادوستد، فنون، نقشه ها و فراگردها، اطلاعات مالی، فهرست مشتریان، طرح های تجارتی و امثال اینهاست که به طور مستقل دارای ارزش اقتصادی بوده و در دسترس عموم قرار ندارد و تلاش های معقولانه ای برای حفظ و حراست از آنها انجام شده است.» مجازات نقض اسرار تجارتی در ماده (۷۵) قانون تجارت الکترونیکی آمده است و مطابق آن: «متخلفین از ماده (۶۴) این قانون و هر کس در بستر مبادلات الکترونیکی به منظور رقابت، منفعت و یا ورود خسارت به بنگاه های تجارتی، صنعتی، اقتصادی و خدماتی، با نقض حقوق قراردادهای

مربوط به هویت یا محل کسب خود سوءاستفاده کنند.» طبق ماده (۷۰) قانون تجارت الکترونیکی، مجازات بیست میلیون تا یک صد میلیون ریال در این خصوص نیز چاری خواهد بود.

۱۲. عدم تدارک تمهیدات لازم
جهت تصمیم‌گیری مصرف کنندگان
راجع به تبییغات دریافتی در نشانی

پستی و یا پست الکترونیکی

ماده (۵۵) قانون تجارت الکترونیکی
اعلام می دارد: «تأمین کنندگان باید
تمهیداتی را برای مصرف کنندگان در نظر
بگیرند تا آنان راجع به دریافت تبلیغات
به نشانی پستی و یا پست الکترونیکی
خود تصمیم بگیرند.» در غیراین صورت
، وفق ماده (۷۰) قانون تجارت
الکترونیکی به مجازات بیست میلیون تا
یک صد میلیون ریال محکوم خواهد
شد.

ب- جرایم ناشی از نقض رقابت تجاری مشروع

با توجه به رقابتی و غیرانحصاری بودن قواعد حاکم بر تجارت الکترونیکی، مقتن به مسئله رقابت تجاری و احکام آن رغبت نشان داده است. جرایم مربوط به نقض رقابت تجاری مشروع را قانونگذار در دو فصل بیان نموده است که عبارتند از: فصل دوم در نقض اسرار تجاری (*Secrets Trade*) و فصل سوم در نقض علایم تجاری (*Names Trade*) از مبحث چهارم (نقض حفاظت از داده پیام در بستر مبادلات الکترونیکی) از باب چهارم (جرائم و مجازاتها) قانون تجارت الکترونیکی. در ذیل به احکام مربوط به آنها خواهیم پرداخت.

۱. نقض اسوار تجاری

طبق ماده (۶۴): «به منظور حمایت از رقابت‌های مشروع و عادلانه در بستر مبادلات الکترونیکی، تحصیل

از جمله مزایای قانون تجارت الکترونیکی، وضع مجازات در مواردی است که حریم خصوصی اشخاص در بستر مبادلات الکترونیکی توسط دیگران یا دفاتر خدمات صدور گواهی الکترونیکی و سایر نهادهای مسئول اعم از دولتی و غیردولتی مورد تعرض قرار می‌گیرد.

ماده (۶۷) قانون تجارت الکترونیکی، دو طریق کلامبرداری را ذکر نموده است. یکی از طریق فریب دیگران که شیوه مصطلح است و دیگری از طریق فریب یا گمراهی سیستم‌های رایانه‌ای و غیره و یا سیستم‌های پردازش خودکار و نظیر آن که تنها مربوط به دستگاه یا مجموعه‌ای از دستگاه‌های متصل سخت‌افزاری - نرم افزاری که لز طریق اجرای برنامه‌های پردازش خودکار داده پیام عمل می‌کند، می‌شود

(۶۲) که دارای دو تبصره نیز می‌باشد مقرر نموده است: «حق تکثیر، اجرا و توزیع (عرضه و نشر) آثار تحت حمایت قانون مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸/۹/۳ و قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی مصوب ۱۳۵۲/۹/۲۶ و قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه‌ای مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۴، به صورت داده پیام منحصراً در اختیار مؤلف است. کلیه آثار و تألیفاتی که در قالب "داده پیام" می‌باشند، از جمله اطلاعات، نرم افزارها و برنامه‌های رایانه‌ای، ابزار و روش‌های رایانه‌ای و پایگاه‌های داده و همچنین حمایت از حقوق مالکیت‌های فکری در بستر مبادلات الکترونیکی شامل حق اختراع، حق طراحی، حق مؤلف و حقوق مرتبط با حق مؤلف، حمایت از پایگاه‌های داده، حمایت از نقشه مدارهای یکپارچه قطعات الکترونیکی (Circuit Chips) و حمایت از اسرار تجاری، مشمول قوانین مذکور در این ماده و قانون ثبت علایم و اختراعات مصوب ۱۳۱۰/۴/۱ و آین نامه اصلاحی اجرایی قانون ثبت علایم تجاری و

اختراعات مصوب ۱۳۳۷/۴/۱۴ خواهد بود. منوط بر آن که امور مذکور در آن دو قانون موافق مصوبات مجلس شورای اسلامی باشد.» اما این قانون در ماده (۷۴)، درخصوص مجازاتهای مرتبط با مالکیت معنوی، سه دسته از جرایم را موضوع کفر حبس (سه ماه تا یک سال) و جزای نقدی (پنجاه میلیون ریال) قرار داده است که عبارتند از:

الف. تجاوز به حقوق انحصاری تکثیر، اجرا و توزیع (عرضه و نشر) مواردی که در قانون حمایت حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان (۱۳۴۸/۹/۳) آمده است، در بستر مبادلات الکترونیکی،

ب. تجاوز به حقوق انحصاری در زمینه ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی موضوع قانون مصوب ۱۳۵۲/۹/۲۶ در بستر مبادلات الکترونیکی (COPY Right).

ج. تجاوز به حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای (قانون مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۴) در بستر مبادلات الکترونیکی.

مبحث سوم - جرایم علیه حریم خصوصی

از جمله مزایای قانون تجارت الکترونیکی وضع مجازات در مواردی

است که حریم خصوصی اشخاص در بستر مبادلات الکترونیکی توسط دیگران یا دفاتر خدمات صدور گواهی الکترونیکی و سایر نهادهای مسئول اعم از دولتی و غیردولتی مورد تعرض قرار می‌گیرد. در این راستا، عنوانی سه‌گانه زیر را با برداشت از مواد قانون توضیح خواهیم داد.

الف . ذخیره، پردازش و توزیع پیامهای شخصی مبین ریشه‌های قومی یا نژادی، خصوصیات اخلاقی و داده پیامهای راجع به وضعیت جسمانی، دیدگاههای عقیدتی، مذهبی روانی یا جنسی اشخاص بدون رضایت صریح آنها، جرم محسوب و مطابق ماده (۷۱) قانون تجارت الکترونیکی ناظر به ماده (۵۸) همین قانون، یک تا سه سال حبس دارد. ارتکاب جرم مذبور توسط دفاتر صدور گواهی الکترونیکی و سایر نهادهای مسئول مطابق ماده (۷۲) حداقل مجازات فوق الاشعار است.

ب . عدم رعایت شرایط پنج گانه در خصوص ذخیره، پردازش و توزیع داده پیامهای شخصی، چنانچه مسبوق به رضایت باشد جرم محسوب می‌شود و مطابق ماده (۷۱) قانون تجارت الکترونیکی ناظر به ماده (۵۹) همین قانون، یک تا سه سال حبس دارد. در ضمن، ارتکاب جرم مذبور توسط دفاتر صدور گواهی الکترونیکی و سایر نهادهای مسئول مطابق ماده (۷۲) حداقل مجازات فوق الاشعار است.

توضیح اینکه: شرایط پنج گانه در ماده (۵۹) قانون تجارت الکترونیکی آمده و مطابق آن در صورت رضایت شخص موضوع "داده پیام" نیز به شرط آن که محتوای داده پیام وفق قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی باشد ذخیره، پردازش و توزیع "داده پیام" های

شخصی در بستر مبادلات الکترونیکی باید با لحاظ شرایط زیر صورت پذیرد:

«الف- اهداف آن مشخص بوده و به طور واضح شرح داده شده باشند. ب - «داده پیام» باید تنها به اندازه ضرورت و مناسب با اهدافی که در هنگام جمع‌آوری برای شخص موضوع «داده پیام» شرح داده شده جمع‌آوری گردد و تنها برای اهداف تعیین شده مورد استفاده قرار گیرد. ج - «داده پیام» باید صحیح و روز آمد باشد.

د - شخص موضوع «داده پیام» باید به پرونده‌های رایانه‌ای حاوی «داده پیام» های شخصی مربوط به خود دسترسی داشته و بتواند «داده پیام» های ناقص و یا نادرست را محو یا اصلاح کند. ه - شخص موضوع «داده پیام» باید بتواند در هر زمان با رعایت ضوابط مربوط درخواست محو کامل پرونده رایانه‌ای «داده پیام» های شخصی مربوط به خود را بنماید.»

ج- بی‌مبالغی و بی‌احتیاطی دفاتر خدمات صدور گواهی الکترونیکی اگر منجر به جرایم راجع به «داده پیام» های شخصی می‌شود، جرم محسوب و مرتكب هم به حبس (سه ماه تا یک سال) و هم به پرداخت جزای نقدی (معادل پنجاه میلیون ریال) محکوم خواهد شد.

مبحث چهارم - جرایم علیه اموال و آسایش عمومی

جرائم دسته چهارم در واقع همان جرایم با توصیف کلاسیک است که تنها از حیث شیوه ارتکاب و تحقق عنصر مادی آن با موارد مشابه متفاوت می‌باشد. دو ماده (۶۷) و (۶۸) از این رو موضوع بحث بوده که اولی راجع به کلاهبرداری کامپیوتری و دومی در مورد جعل کامپیوتری است.

الف - کلاهبرداری کامپیوتری

ماده (۶۷) قانون تجارت الکترونیکی، دو طریق کلاهبرداری را ذکر نموده است. یکی از طریق فریب دیگران که شیوه مصطلح است و دیگری از طریق فریب یا گمراهی سیستم‌های رایانه‌ای و غیره و یا سیستم‌های پردازش خودکار و نظیر آن که تنها مربوط به دستگاه یا مجموعه‌ای از دستگاه‌های متصل سخت‌افزاری - نرم افزاری که از طریق اجرای برنامه‌های پردازش خودکار داده پیام عمل می‌کند، می‌شود. ماده مزبور با بیان جرم و مجازات می‌گوید: «هرکس در بستر مبادلات الکترونیکی، با سوءاستفاده و یا استفاده غیرمجاز از «داده پیام» ها برنامه‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای و وسائل ارتباط از راه دور و ارتکاب افعالی نظیر ورود، محو، توقف «داده پیام»، مداخله در عملکرد برنامه یا سیستم رایانه‌ای و غیره دیگران را بفریبد یا سبب گمراهی سیستم‌های پردازش خودکار و نظیر آن شود و از این طریق برای خود یا دیگری وجود، اموال یا امتیازات مالی تحصیل کند و اموال دیگران را ببرد مجرم محسوب و علاوه بر رد مال به صاحبان اموال به حبس از یک تا سه سال و پرداخت جزای نقدی معادل مال مأخوذه محکوم می‌شود.»

ب - جعل کامپیوتری

مطابق ماده (۶۸) قانون تجارت الکترونیکی: «هرکس در بستر مبادلات الکترونیکی، از طریق ورود، تغییر، محو و توقف «داده پیام» و مداخله در پردازش «داده پیام» و سیستم‌های رایانه‌ای، و یا استفاده از وسائل کاربردی سیستم‌های رمزگاری تولید امضا - مثل کلید اختصاصی - بدون مجوز امضاکننده و یا تولید امضا فاقد سابقه ثبت در فهرست دفاتر استناد الکترونیکی و یا عدم انطباق آن وسائل با نام دارنده در فهرست

مذبور و اخذ گواهی مجمل و نظایر آن اقدام به جعل «داده پیام» دارای ارزش مالی و اثباتی نماید تا با ارائه آن به مراجع اداری، قضایی، مالی و غیره به عنوان «داده پیام» های معتبر استفاده نماید جاعل محسوب و به مجازات حبس از یک تا سه سال و پرداخت جزای نقدی به میزان پنجاه میلیون (۵۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال محکوم می‌شود.»

ج - شروع به جرم کلاهبرداری و جعل کامپیوتری

تبصره هر یک از مواد (۶۷) و (۶۸) قانون تجارت الکترونیکی، شروع به آن جرم را نیز جرم شناخته است. بنابراین، اگر کسی قصد کلاهبرداری یا جعل کامپیوتری کند و شروع به اجرای آن نماید، لکن جرم منظور واقع نشده و کشف شود مستحق مجازات خواهد بود.

مجازات شروع به جرم کلاهبرداری و جعل کامپیوتری حداقل مجازات مقرر در مواد (۶۷) و (۶۸) است.

بخش دوم - سایر جرایم مرتبط با مبادلات الکترونیکی

قانونگذار از لحاظ تفسیر قانون تجارت الکترونیکی، توجه خاص به خصوصیت بین‌المللی فن‌آوری اطلاعات (IT)، ضرورت توسعه و هماهنگی بین کشورها در کاربرد آن و رعایت لزوم حسن نیت را در ماده (۳) تذکر داده است. از جهتی نشان داده است نسبت به توسعه ابعاد آن انعطاف داشته و درون مرزی نبوده است. بنابراین، در ماده (۷۷) با التفات به وسعت جرایم و دادرسی خاص آن آورده است: «سایر جرایم، آیین دادرسی و مقررات مربوط به صلاحیت جزایی و روش‌های همکاری بین‌المللی قضایی جزایی مرتبط با بستر مبادلات الکترونیکی به موجب قانون خواهد بود.»